

Μηνναῖον - ΤΗΙ ΙC' ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μνήμη τῆς ἐξ Ἑδέσσης ἀνακομιδῆς τοῦ
Ἀγίου Μανδηλίου

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος β'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμνᾶμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηνναίου ---

Ἦχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου,
προσκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι
συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ
ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας σαρκί,
ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὖς
ἔπλασας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν
εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας
τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς
τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Τοῦ Μηνναίου ---

Ἦχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου,
προσκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι
συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ
ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας σαρκί,
ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὖς
ἔπλασας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν

εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας
τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς
τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Μηνναίου ---

Ἦχος α'.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν
ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ
κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν
ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ
ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Τοῦ Μηνναίου ---

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Καθορῶσαι ἀληθῶς, αἱ τῶν Ἀγγέλων
στρατιαί, τὴν Μετάστασιν τὴν σὴν, ἄχραντε

Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, εὐλογημένη πανύμνητε
Παναγία, ἔχοντες βουλήν, τοῦ τεχθέντος
ἐκ σοῦ, στίφος Μαθητῶν συναθροίσασαι,
ἐν εὐφροσύνῃ ἔφερον τὸ τίμιον, εἰς τὸν
Παράδεισον σῶμά σου, Χριστὸν ὕμνουσαι,
τὸν ζωοδότην, ὄντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Καθορῶσαι ἀληθῶς, αἱ τῶν Ἀγγέλων
στρατιαί, τὴν Μετάστασιν τὴν σὴν, ἄχραντε
Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, εὐλογημένη πανύμνητε
Παναγία, ἔχοντες βουλήν, τοῦ τεχθέντος
ἐκ σοῦ, στίφος Μαθητῶν συναθροίσασαι,
ἐν εὐφροσύνῃ ἔφερον τὸ τίμιον, εἰς τὸν
Παράδεισον σῶμά σου, Χριστὸν ὕμνουσαι,
τὸν ζωοδότην, ὄντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κάθισμα Β'.

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς,
ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην
τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστοργός σου καὶ
Θεός, πρὸς τὴν ἀκήρατον μετέστησεν
εὐφροσύνην· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν,
τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον, καὶ
Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες
κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν
μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς,
ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην
τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστοργός σου καὶ
Θεός, πρὸς τὴν ἀκήρατον μετέστησεν
εὐφροσύνην· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν,
τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον, καὶ
Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες
κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν
μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον
πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν
ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ
μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς
λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
ἁμαρτίαις ἐκίστησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου
γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλιάσιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν
ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον
ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με
ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά
σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν
με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με
ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου
ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα
ἂν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία
τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν

συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τοῦ Μηναίου ---

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτρان οἰκήσας ἀειπάρεθρον.

Κοντάκιον. Τοῦ Ἁγίου Μανδυλίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος β'. Τὸν ἀσφαλεῖς.

Τὴν θεαυγὴ τῆς σῆς Μορφῆς ἐμφέρειαν, ζωαρχικὰς μαρμαρυγὰς ἀστράπτουσιν, ἐξ Ἑδέσσης ἐδεξάμεθα, ὥσπερ φορέα πάσης δόσεως· Σὺ γὰρ τὴν σὴν εἰκόνα μορφωσάμενος, αὐτὴν πρὸς τὸ ἀρχέτυπον ἀνήγαγες, ὁ μόνος ὑπάρχων πολυέλεος.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Διομήδους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων τριακοντατριῶν Μαρτύρων, τῶν ἐκ Παλαιστίνης, ξίφει τελειωθέντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀνάμνησις τῆς εἰσόδου τῆς ἀχειροτεύκτου Μορφῆς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκ τῆς Ἑδεσσηνῶν πόλεως εἰς ταύτην τὴν θεοφύλακτον καὶ Βασιλίδαν τῶν πόλεων ἀνακομισθείσης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ μεγίστης καὶ ἀνυπερβλήτου φιланθρωπίας, ἣν ἐδείξατο τότε ἀποστρέψας μετ' αἰσχύνης τοὺς ἀθέους Ἀγαρηνοὺς, μεσιτεία τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἐν τῷ ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐξάντλησις τοῦ ἁγιάσματος, καὶ αὐθις ἀνάδοσις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη γίνεται τῆς μετὰ οἰκτιρμῶν ἐπενεχθείσης ἡμῖν ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις φοβερᾶς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ, οὗ παρ' ἐλπίδα ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλάνθρωπος Θεός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ νέου ἀσκητοῦ, τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Κεφαλληνία.

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Σταμάτιος ὁ ἐκ Βόλου, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας ἐν ἔτει ,αχπ', ξίφει τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Τιμόθεος, ἀρχιεπίσκοπος Εὐρίπου, ὁ κτήτωρ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πεντέλης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Καταβασίαι τῆς Κοιμήσεως

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'.

Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερὰ καὶ εὐκλεὲς Παρθένη μνήμη σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς, ἐξαρχούσης Μαριάμ, μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων τῷ σῷ, ἄδοντας Μονογενεῖ, ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται.

Ὦδὴ γ'.

Ἡ δημιουργική, καὶ συνεκτική τῶν
ἀπάντων, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῇ
ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν στήριζον
Χριστέ· μόνος γὰρ εἶ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις
ἀναπαυόμενος.

Ὦδὴ δ'.

Ῥήσεις Προφητῶν καὶ αἰνίγματα, τὴν
σάρκωσιν ὑπέφηναν, τὴν ἐκ Παρθένου
σου Χριστέ, φέγγος ἀστραπῆς σου, εἰς
φῶς ἐθνῶν ἐξελεύσεσθαι, καὶ φωνεῖ σοι
ἄβυσσος, ἐν ἀγαλλιάσει, τῇ δυνάμει σου
δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὦδὴ ε'.

Τὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος, τῶν
ἀρετῶν σου Χριστέ διηγῆσομαι· ἐξ αἰδίου
γὰρ δόξης συναῖδιον, καὶ ἐνυπόστατον
λάμπας ἀπαύγασμα, Παρθενικῆς
ἀπὸ γαστροῦ, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ,
σωματωθεὶς ἀνέτειλας ἥλιος.

Ὦδὴ ς'.

Ἄλιον ποντογενές, κητῶν ἐντόσθιον
πῦρ, τῆς τριημέρου ταφῆς σοῦ ἦν
προεικόνισμα, οὗ Ἰωῆς ὑποφῆτης
ἀναδέδεικται· σεσωσμένος γὰρ ὡς καὶ
προυπέποτο, ἀσινῆς ἐβόα, θύσω σοι μετὰ
φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

Ὦδὴ ζ'.

Ἰταμῷ θυμῷ τε καὶ πυρί, θεῖος ἔρως
ἀντιταπτόμενος, τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε, τῷ
θυμῷ δὲ ἐγέλα, θεοπνεύστῳ λογικῇ, τῇ τῶν
όσίων τριφθόγγῳ λύρᾳ ἀντιφθεγγόμενος,
μουσικοῖς ὄργάνοις ἐν μέσῳ φλογός, ὁ
δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός
εὐλογητὸς εἶ.

Ὦδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Φλόγα δροσίζουσιν Ὁσίους, δυσσεβεῖς
δὲ καταφλέγουσαν, Ἄγγελος Θεοῦ ὁ
πανσθενής, ἔδειξε Παισί, ζωαρχικὴν δὲ
πηγὴν εἰργάσατο τὴν Θεοτόκον, φθορὰν
θανάτου, καὶ ζωὴν βλυστάνουσιν τοῖς
μέλπουσι, τὸν Δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν,
οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν
ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὦδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος α'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτήρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ
Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το

ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὑψώσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὡδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος α'.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, παρθενεύει γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ

τόκον Παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, σῶζοις ἀεὶ, Θεοτόκε, τὴν κληρονομίαν σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐνθέως ἐπορφύρωσας, μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρείθροις, ἀπάτην δὲ κατέσβεσας, εἰδωλικὴν ψυχόλεθρον, Διόμηδες πανόλβιε, καὶ νῦν πρεσβεύων μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, συναθροισθεὶς ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρέως κηδεύει, τὴν τοῦ

Κυρίου Μητέρα, παρόντος καὶ τοῦ Σωτῆρος,
σὺν μυριάσιν Ἀγγέλων.

Οἱ Αἶνοι. Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν
πάντα τὰ ἄστροι καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ
ὔδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς
ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ
πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιῶντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα
καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετά καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ
νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ
ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἢ αἶνεσις αὐτοῦ
ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν,
καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ
αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν
τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει
πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται
ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ
ὄρμφαιαί δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς
ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ
τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον· δόξα
αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἐκ τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Ἦχος β'. Ποίους εὐφημιῶν στέμμασιν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστεῖαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ποίους οἱ γηγενεῖς ὄμμασιν ἐποψόμεθά
σου τὴν εἰκόνα; ἦν τὰ τῶν Ἀγγέλων
στρατεύματα, βλέπειν ἀδεῶς, οὐ
δεδύνηνται, θεϊκῷ φωτὶ ἀστραπτομένην·
ἀπαίρει γὰρ ἀπὸ γῆς ἀπίστων σήμερον,
καὶ πόλιν πρὸς Βασιλίδα καὶ λαὸν εὐσεβῆ,
ἐπιδημεῖ θεία νεύσει, ἥς περ τῇ εἰσόδῳ,
ἐπευφραίνονται Βασιλεῖς, προσπίπτοντες
ταύτῃ, μετὰ φόβου Χριστὲ καὶ πίστεως.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ποίοις οἱ γηγενεῖς ὄμμασιν ἐποφόμεθά σου τὴν εἰκόνα; ἦν τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, βλέπειν ἄδεῶς, οὐ δεδύνηται, θεϊκῶ φωτὶ ἀστραπτομένην· ἀπαίρει γὰρ ἀπὸ γῆς ἀπίστων σήμερον, καὶ πόλιν πρὸς Βασιλίδαν καὶ λαὸν εὐσεβῆ, ἐπιδημεῖ θεία νεύσει, ἥς περ τῇ εἰσόδῳ, ἐπευφραίνονται Βασιλεῖς, προσπίπτοντες ταύτῃ, μετὰ φόβου Χριστὲ καὶ πίστεως.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ποίαις οἱ χοῖκοι ψαύσομεν, τῆς Εἰκόνης σου Λόγε παλάμαις; οἱ ῥερυπωμένοι τοῖς πταίσμασι, τοῦ ἀναμαρτήτου Θεοῦ ἡμῶν; οἱ ἐν μολυσμοῖς, τοῦ ἀπροσίτου; Καλύπτει τὰ Χερουβὶμ τὰς ὄψεις τρέμοντα, οὐ φέρει τὰ Σεραφὶμ ὁρᾶν τὴν δόξαν σου, φόβῳ δουλεύει σοι κτίσις. Μὴ οὖν κατακρίνης ἀναξίως σου τὴν μορφήν, Χριστὲ τὴν φρικτὴν, ἀσπαζομένους ἡμᾶς ἐκ πίστεως.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πάλιν Δεσποτικῆς πάρεστι, πανηγύρεως θεία ἡμέρα· ὁ γὰρ ἐν ὑψίστοις καθήμενος, νῦν ἡμᾶς σαφῶς ἐπεσκέψατο, διὰ τῆς σεπτῆς αὐτοῦ Εἰκόνης, ὁ ἄνω τοῖς Χερουβὶμ ὧν ἀθεώρητος, ὁρᾶται διὰ γραφῆς οἷς περ ὡμοίωται. Πατρός ἀχράντῳ δακτύλῳ, μορφωθεὶς ἀρρήτως, καθ' ὁμοίωσιν τὴν αὐτοῦ· ἦν πίστει καὶ πόθῳ, προσκυνοῦντες ἀγιαζόμεθα.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**
Ἦχος β'.

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἐνδοξοτέρα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα, ἢ δι' ὑπερβάλλουσιν καθαρότητα, τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσί, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Μεγάλῃ Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἰρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἰρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξιώσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός
μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί
σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου,
προσκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι
συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ
ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἡυδόκησας σαρκί,
ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὐς
ἐπλασας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν
εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαρᾶς ἐπλήρωσας
τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς
τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.